BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
FILIJALA/ PODRUŽNICA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

30 -07- 2026

Broj: JN2-02-07-1-1053-6/26
Banja Luka, 29.7.2026.godine

Ured za razmatranje žalbi Bosne i Hercegovine, Filijala Banja Luka, u vijeću sastavljenom od Dragana Bilića, predsjednik vijeća, Ervina Bibanovića i Tomislava Ćužića, članovi vijeća, rješavajući u postupku pravne zaštite pokrenutom po uloženoj žalbi ponuđača ZAM TOURS d.o.o. Banja Luka bez broja od 12.6.2026.godine kojeg zastupa punomoćnik Marija Malijević Jerosimović, advokat iz Banja Luke, izjavljene protiv Odluke o isključenju iz učešća u postupku javnih nabavki na period od 12 mjeseci broj: 05-1/05-2.152-13/26 od 29.5.2026.godine, ugovornog organa Univerzitet u Banjoj Luci, u provedenom otvorenom postupku javne nabavke usluga za koje je objavljeno Obavještenje o nabavci broj 862-1-2-115-3-66/26 dana 19.2.2026.godine i u kojem je zaključen Okvirni sporazum broj JN-39/26, na osnovu čl. 104. i 111. stav (1) tačka d) Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, br: 39/14 i 59/22), čl. 193. st. (1) i (2) 230. stav (2) Zakona o upravnom postupku (“Službeni glasnik BiH”, br: 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 i 53/16), na sjednici održanoj dana 29.7.2026.godine, d o n o s i:

R J E Š E NJ E

1. Žalba se djelimično usvaja kao osnovana.
2. Poništava se Odluke o isključenju iz učešća u postupku javnih nabavki na period od 12 mjeseci broj: 05-1/05-2.152-13/26 od 29.5.2026.godine i predmet vraća ugovornom organu na daljnje postupanje.
3. Usvaja se, kao osnovan, zahtjev punomoćnika žalitelja za nadoknadu troškova sastava žalbe, kojeg zastupa advokat Marija Malijević Jerosimović iz Banja Luke u iznosu od 843,75 KM kao i troškova uplaćene administrativne takse u iznosu od 50,00 KM.
4. Obavezuje se ugovorni organ da punomoćniku žalitelja isplati troškove postupka, a koji se sastoje od troškova za sastav žalbe po punomoćniku i troškova administrativne takse, u ukupnom iznosu od 893,75 KM, sve u roku od osam dana od dana prijema ovog rješenja.
5. Usvaja se, kao osnovan, zahtjev za povrat uplaćenih sredstava na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka o kojem će se odlučiti na osnovu posebnog rješenja od strane ovog organa.

O b r a z l o ž e n j e

Univerzitet u Banjoj Luci (u daljem tekstu: Ugovorni organ) je nakon provedenog postupka javne nabavke usluga drumskog prevoza sa odabranim ponuđačem ZAM TOURS d.o.o. Banja Luka zaključio Okvirni sporazum JN-39/26, dana 6.4.2026.godine. Dana 15.5.2026.godine, Ugovorni organ je podneskom broj: 05-1/05-2.152-12/26 u formi Izjave o jednostranom raskidu Okvirnog sporazuma JN-39/26, obavijestio odabranog ponuđača, navodeći razloge za takvu radnju. Pored navedenog, dana 29.5.2026.godine Ugovorni organ donosi Odluku o isključenju iz učešća u postupku javnih nabavki na period od 12 mjeseci broj: 05-1/05-2.152-13/26 tog ponuđača (u daljem tekstu: Odluka). Nakon prijema navedene Odluke, ponuđač ZAM TOURS d.o.o. Banja Luka kojeg zastupa Marija Malijević Jerosimović, advokat iz Banja Luke (u daljem tekstu: Žalitelj), izjavio je žalbu ovog organu bez broja od 12.6.2026.godine, zbog pogrešne primjene materijalnog prava (Zakona o javnim nabavkama i podzakonskih akata) i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Predmetna žalba je putem Ugovornog organa zaprimljena kod ovog organa, dana 22.6.2027.godine s prilogom dokaza i izvršenoj uplati naknade za pokertanje postupka pravne zaštite i druge relevantne dokumentacije za postupak. Dana 25.6.2026.godine, zaključkom ovog organa broj: JN2-02-07-1-1053-3/26 Žalitelju je naloženo da izvrši uplatu administrativne takse u propisanom iznosu, te u prilogu navedenog podneska dostavlja se i izjašnjenje Ugovornog organa na navode žalbe u sakladu sa članom 94. Zakona o javnim nabavkama. Dana 10.7.2026.godine, ovaj organ je zaprimio podnesak Žalitelja bez broja od 9.7.2026.godine i u prilogu istog dokaz o uplati administrativne takse, koji se ulaže u spis predmeta.

U žalbi se navodi sljedeće:

Dana 05.06.2026. godine dobavljač usluga drumskog prevoza „ZAM TOURS“ doo Banja Luka (u daljem tekstu: žalilac) je od ugovornog organa Univerzitet u Banjoj Luci primio Odluku o isključenju iz učešća u postupcima javnih nabavki broj 05-1/05-2.152-13/26 od 29.05.2026. godine koja je donesena mimo bilo kakvog postupka javne nabavke. U osporenoj odluci Ugovorni organ najprije navodi da se ista donosi po osnovu člana 45 stav 5. tačka c) ZJN, a zatim se u članu 1 Odluke konstatuje da se žalilac isključuje iz postupaka javnih nabavki na period od 12 mjeseci zbog utvrđenih nedostataka iz prethodnog javnog ugovora, a čija je posljedica navodno bila prijevremeni raskid ugovora. U obrazloženju odluke se navodi daje žalilac nakon što su mu upućena dva pojedinačna ugovora na potpisivanje, dostavio akt broj 24/04/26 od 24.06.2026. godine kojim predlaže da se pojedinačne cijene iz njegove ponude povećaju. U daljem izlaganju ugovorni organ sumira zaključak da žalilac četiri puta propustio da potpiše pojedinačne ugovora, te ugovorni organ isto tretira kao „kontinuirano uslovljavanje nelagalnim povećanjem cijena suprotno odredbama ZJN i Okvirnog sporazuma“. Ugovovmi organ dalje navodi da mu je usljed navedenog ponašanja prouzrokovana znatna šteta koja se ogleda onemogućavanju nesmetanog odvijanja terenske nastave, kao i u navodnom angažovanju ljudskih resursa kako u predugovomim, tako i u postugvornim aktivnostima.

Žalilac smatra da je predmetna odluka nezakonita, kako u formalnom, tako i u materijalo- pravnom smislu, te da mora biti poništena jer predstavlja grubu zloupotrebu zakonskih odredbi o isključenju ponuđača iz postupaka javnih nabavki na period od 12 mjeseci:

PRVI ŽALBENI NAVOD - NE POSTOJI PRAVNI OSNOV DA UGOVORNI ORGAN DONESE ODLUKU MIMO VOĐENJA POSTUPKA NABAVKE

Ključna nezakonitost ovog postupka nabavke sadržana je u činjenici da je predmetna odluka donesena mimo bilo kakvog postupka javne nabavke, već kao posljedica navodnog prijevremenog raskida ugovora. Naime, Zakon o javnim nabavkama niti u jednoj zakonskoj odredbi ne predviđa mogućnost da ugovorni organ mimo postupaka javne nabavke donosi bilo kakve odluke. Analiza svih zakonskih odredbi u pogledu kalitativnog aspekta odluka, potvrđuje da se odluke ne mogu donositi mimo pokrenutog ili provedenog postupka nabavke. Tako ZJN u članu 18. reguliše donošenje odluke o pokretanju postupka, da bi u članu 69. ZJN odredi obavezu donošenja odluke o okončanu postupka (o izbom najpovoljnijeg ponuđača ili poništenju postupka). Osporena odluka ne spada niti u jednu od zakonskih kategorija odluka, jer se odnosi na navodno postupanje ponuđača u postupku realizacije ugovora. Kako za postupak realizacije ugovora ZJN u članu 72. obavezuje na primjenu Zakona o obligacionim odnosima, to znači da ugovorni organ nije mogao primjenjivati odredbe člana 45. ZJN koje nisu izuzete od primjene u postupku javne nabavke, stoga Ugovorni organ ne može mimo bilo kakvog pokrenutog postupka javne nabavke donijeti navodnu odluku o isključenju. Na nemogućnost primjene člana 45. stav 5. žalilac će posebno osporiti u drugom žalbenom navodu.

DOKAZ: Uvid u osporenu odluku;

DRUGI ŽALBENI NAVOD - NE POSTOJI PRAVNI OSNOV DA UGOVORNI ORGAN DONESE ODLUKU U SMISLU ČLAN A 45. ZJN JER NIJE NADLEŽNI ORGAN

Kako se ugovorni organ u pravnom osnovu odluke poziva na odredbu člana 45. stav 5. tačka c) ZJN, žalilac, u cilju detaljnog osporavanja primjene sada citirati odredbe člana 45 stavovi od 5 do 10, navedenu odredbu citira u nastavku žalbe. Uvidom u osporenu odluku, ugovorni organ se poziva na člana 45. stav 5. ZJN što je pogrešno jer ista samo reguliše razloge isključenja ponuđača, dok odredba člana 45. stav 6. uređuje mogućnost donošenja odluke o isključenju od strane nadležnog organa organa iz stava (5) ovog člana Zakona. Žalilac smatra da ugovorni organ koji zaključuje ugovor po okončanom postupku nabavke nikako ne može biti nadležni organ u smislu člana 45. stav 6. ZJN, jer za to postoji čitav niz zakonskih argumenata: Prvo, zakonodavac jasno koristi termin „nadležnog organa iz stava 5. ovog člana Zakona", što znači daje to organ koji utvrđuje razloge osnovanosti raskida ugovora, kao i osnov i visinu eventualno pretrpljene štete. Taj organ po shvatanju žalioca može biti samo nadležni sud, koji je jedini po Zakonu o obligacionim odnosima kao i precesnim propisima (Zakon o uređenju sudova i Zakon o parničnom postupku) nadležan i mjerodavan da donese odluku u spornom obligacionom odnosu. Drugo, da ugovorni organ ne može isključiti ponuđača iz postupka potvrđuje i odredba stava 10. ovog člana koje uređuju obavezu ugovornog organa da se obrati nadležnim organima s ciljem pribavljanja potrebnih informacija ako ima sumnje o postojanju okolnosti navedenih u st. (1) i (4) ovog člana.

Treće, tome treba dodati i činjenicu daje u tom obligacionom odnosu ugovorni organ istovremeno i ugovorna strana, pa u odnosu na drugu ugovornu stranu (žalioca) ne može donositi obavezujuće odluke (načelo jedakosti stranaka u obligacionom odnosu) u upravnom postupku. Saglasno ovoj argumentaciji, Ugovorni organ nije imao osnov u članu 45. stav 5. ZJN (na koji se poziva) da donese predmetnu odluku, stoga je ista nezakonita.

TREĆI ŽALBENI NAVOD - UGOVORNI ORGAN NIJE DOKAZAO POSTOJANJE RAZLOGA

Kada bi se pored formalno pravne nezakonitosti odluke (1 i 2 žalbeni navod) cijenila materijalno pravna valjanost, osporena odluka ne bi mogla da izdrži test zakonitosti, jer ista ne ispunjava uslove iz člana 45. stav 5. ZJN koji predstavlja materijali uslov isključenja („ako se utvrde značajni nedostaci tokom provedbe prethodnog javnog ugovora čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog prethodnog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija"). U konkretnom slučaju Ugovorni organ u osporenoj odluci pokušava da teret raskida ugovora prebaci na dobavljača iako je sam raskinuo Okvirni sporazum. Kao razlog raskida Ugovorni organ vidi navodno „nelegalno ponašanje" dobavljača koji je upućivao zahtjeve za izmjenu cijena, a koje je suštinski propustio da cijeni.

Naime, žalilac je u Zahtjevu za povećanje cijena broj 24/04/26 od 24.04.2026. godine i Zahtjevu za povećanje cijena broj 06/05/26 od 06.05.2026. godine tražio povećanje cijena od 40% jer je u samom zahtjevu priložio dokaze koji potvrđuju daje od dana podnošenja ponude pa do dana izvršenja usluga nastupilo povećanje cijena za 70%. Navedeni zahtjev upućen je shodno odredbi člana 75. stav 5. ZJN i ugovorni organ je bio dužan da razmotri njegovu osnovanost i visinu, a ta obaveza proizilazi iz člana 75. stav 9. ZJN. To što je žalilac tražio povećanje cijena za 40% nije i ne može biti osnov apriornog neprihvatanja zahtjeva, jer je ugovorni organ mogao izvršiti povećanje cijena i za 15% ukoliko je to smatrao prihvatljivim i time ubrzati realizaciju pojedinačnog ugovora. Dakle, ZJN omogućava osnov za povećanje cijena a Ugovorni organ je propustio da se upušta u razmatranje koliko bi bilo osnovano da se cijene podignu. Žalilac insistira na tvrdnji da analiza postupanja u ovom predmetu pokazuje ugovorni organ nije postupao u skladu sa članom 75. ZJN, jer nije razmotrio niti ocjenio osnovanost povećanja cijena makar i za 1%.

DOKAZ: Uvid u zahtjeve žalioca za izmjenama cijena sa dokazima o kretanjima cijena;

Kako je u ocjeni razloga za izmjene cijena na tražištu izostala ozbiljna analiza od strane Ugovornog organa, isti je bez bilo kakvog osnova pristupio raskidu okvirnog sporazuma, stoga sada Ugovorni organ nije ovlašten da raspravlja o bilo kakvim posljedicama raskida okvirnog sporazuma, jer ga je sam raskinuo, a ne tražio njegovo sudsko izvršenje. Zbog ovakvog pravničkog neznanja u raskidu okvirnog sporazuma, ugovorni organ je sam preuzeo rizik nepostojanja usluga i time sebi prouzrokovao štetu (ukoliko ista postoji).

DOKAZ: Uvid u osporenu odluku; Uvid u Izjavu o raskidu okvirnog sporazuma;

Stoga iz osporene odluke je jasno da Ugovorni organ nije utvrdio „značajne nedostatke u realizaciji ugovora" (jer žalilac nije preduzimao aktivnosti na realizaciji ugovora već samo podnosio zahtjev za izmjenu cijena), te je jasno da žalilac nije prijevremeno raskinuo okvirni sporazum (već je raskid izvršio ugovorni organ), niti je ugovorni organ u postupku donošenja odluke dokazao da mu je sopstvenim raskidom prouzrokovana bilo kakva šteta. Prema tome postoje četiri činjenična pitanja koja ugovorni organ u osporenoj odluci nije razjasnio i time nije postigao zakonitu primjenu člana 45. stav 5. ZJN. Ako tome dodamo i činjenicu da Ugovorni organ nikada nije razmotrio stvarne razloge postupanja žalioca a što je bio dužan učiniti u smislu člana 75. stav 9 ZJN (povećanje cijena prema dokazima datim uz zahtjeve žalioca), onda se stiče zaključak da je Ugovorni organ svjesno i sa voljom donio osporenu odluku kako bi isključio konkurenciju u narednim postupcima nabavke. Imajući u vidu da izloženi žalbeni navodi potvrđuju nezakonitost pobijane odluke, žalilac predlaže da ugovorni organ, na osnovu člana 100. stav 4. Zakona o javnim nabavkama, donese rješenje kojom će usvojiti žalbu i poništiti pobijanu odluku. Ukoliko Ugovorni organ ne usvoji ovu žalbu, žalilac predlaže da istu u zakonskom roku od 5 dana proslijedi Kancelariji za razmatranje žalbi BiH Filijala Banja Luka. Žalilac zahtijeva od Kancelarije za razmatranje žalbi BiH da žalbu usvoji i poništi pobijanu odluku. Žalilac zahtjeva da KRŽ BiH obaveže Ugovorni organ na isplatu advokatskih troškova na ime sastava ove žalbe u iznosu od 843,75 KM (troškovnik: sastav žalbe po AT br. 3 iznosi 675,00 KM + paušalna nagrada po AT br 12 iznosi 168,75 KM). Žalilac zahtjeva povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka i povrat uplaćene takse.

Ugovorni organ, podneskom broj: 05-1/05-2.152-12/26 od 15.5.2026.godine, izjašnjavajući se na navode žalbe, ističe sljedeće:

Postupajući po žalbi, razmotreni su žalbeni navodi, izvršen uvid u kompletnu dokumentaciju, ponovna analiza dokaza, te je zaključeno da je predmetna žalba u cjelosti neosnovana. U prvom žalbenom navodu žalilac ističe da ne postoji pravni osnov da Ugovorni organ donese Odluku mimo vođenja postupka nabavke. Prvi žalbeni navod žalioca je neosnovan jer žalilac potpuno pogrešno i tendenciozno tumači član 45. stav (5) Zakona o javnim nabavkama BiH. Stav žalioca da Ugovorni organ nije mogao donijeti Odluku mimo postupka javne nabavke, jer Zakon o javnim nabavkama poznaje samo dvije vrste odluka i to onu za pokretanje postupka javne nabavke, odnosno okončanje postupka (o izboru najpovoljnijeg ponuđača ili poništenju postupka), je potpuno pravno neutemeljen i obesmišljava postojanje pravnog instituta isključenja ponuđača iz učešća u postupku javne nabavke. Jasna namjera zakonodavca predviđanjem mogućnosti isključenja ponuđača iz učešća u postupcima je zaštita budućih postupaka javnih nabavki od ponuđača kao što je, između ostalog i sam žalilac, a koji se u prethodnom ugovornom odnosu pokazao kao nepouzdan. Navedena odredba upravo i služi zaštiti integriteta budućih postupaka javnih nabavki od nepouzdanih ponuđača. Žalilac pokušava nametnuti pravno neodrživ stav da Ugovorni organ mora čekati novi postupak javne nabavke kako bi mogao konstatovati već nastale ozbiljne nedostatke žalioca u izvršenju prethodnog ugovora. Svoj stav pravda time da donesena Odluka ne spada niti u jednu od zakonskih kategorija odluka koje ZJN poznaje, jer se odnosi na postupanje ponuđača u postupku realizacije ugovora, pozivajući se na primjenu Zakona

o obligacionim odnosima, te isključujući pravo Ugovornog organa da postupa no članu 45. ZJN. kako ističe mimo postupka javne nabavke. Prihvatanje takvog stava faktički bi značilo da Ugovorni organ nema nikakav mehanizam zaštite od ponuđača koji, u konkretnom slučaju ne izvršava obaveze utvrđene okvirnim sporazumom, što bi potpuno obesmislilo član 45. stav (5) ZJN.

Dalje, svrha donošenja ove Odluke je pravovremeno i transparentno upoznavanje ponuđača sa njegovim trenutnim statusom kod Ugovornog organa. Sajedne strane, da je Ugovorni organ čekao pokretanje novog postupka javne nabavke da bi tek tada, u fazi pregleda i ocjene ponuda, isključio žalioca na osnovu člana 45. stav (5) ZJN, žalilac bi bio izložen značajnijim i nepotrebnim materijalnim troškovima pripreme ponude. Sa druge strane, čekanje novog postupka javne nabavke za konstatovanje isključenja bi dovelo do neizbježnog i bespotrebnog obustavljanja postupka izjavljivanjem žalbe na samu odluku o isključenju. U konkretnoj situaciji, Ugovorni organ je donošenjem Odluke kao samostalnog upravnog akta, ponuđaču pravovremeno omogućio pravo na izjavljivanje pravnog lijeka, a sve sa ciljem da se sporno pitanje njegove kvššfikacione sposobnosti za učešće u postupcima javnih nabavki raspravi i razriješi prije podnošenja ponuda u budućim postupcima javnih nabavki. U prilog tome govori i odredba člana 45. stav (7) ZJN kojom je izričito propisano da kandidat/ponuđač kod kojeg su ostvareni osnovi za isključenje, može Ugovornom organu dostaviti dokaze o mjerama koje je preduzeo kako bi dokazao svoju pouzdanost, bez obzira na postojanje relevantnog osnova za isključenje. Iz svega prethodno navedenog, jasno se izvodi zaključak da predmetna odluka nije donesena „mimo postupka", već predstavlja zakonit epilog utvrđenih značajnih nedostataka tokom sprovođenja postupka javne nabavke usluga drumskog prevoza za potrebe izvođenja nastavnog procesa članica Univerziteta u Banjoj Luci, kojim se direktno sprečava učešće žalioca u budućim postupcima javnih nabavki.

U drugom žalbenom navodu, žalilac tvrdi da ne postoji pravni osnov da Ugovorni organ donese odluku u smislu člana 45. ZJN, jer nije nadležni organ.

Žalilac neosnovano tvrdi da pod pojmom „nadležni organi zakonodavac podrazumijeva isključivo sud i pogrešno tumači odredbu člana 45. stav (6) ZJN. Da je zakonodavac imao namjeru da isključenje uslovi isključivo pravosnažnom sudskom presudom, on bi to izričito naveo, kao što je to učinio u članu 45. stav (1) tačka a) za krivična djela. Sa druge strane, žalilac ističe kako jedino nadležan sud može da utvrdi razloge osnovanosti raskida ugovora, kao i osnov i visinu eventualno pretrpljene štete, te je on jedini no Zakonu o obligacionim odnosima nadležan i mjerodavan da donese odluku u spornom obligacionom odnosu. Pošto je okvirni sporazum zaključen između Ugovornog organa i žalioca no svom svojstvu dvostrani pravni posao, Zakon o obligacionim odnosima propisuje mogućnost jednostranog raskida ugovorenog pravnog posla u slučaju neispunjenja obaveza od jedne ugovorne strane. Između ostapog, članom 127. ZOO je propisano da povjerilac može raskinuti ugovor bez ostavljanja dužniku naknadnog roka za ispunjenje ako iz dužnikovog držanja proizilazi da on svoju obavezu neće izvršiti ni u naknadnom roku. Primjenjujući odredbu na situaciju u kojoj se našao Ugovorni organ, odbijanje potpisivanja

pojedinačnih ugovora proizašlih iz zaključenog okvirnog sporazuma od strane žalioca je bio jasan pokazatelj da žalilac neće ispuniti svoju obavezu ni u naknadnom roku. Po osnovu 300, zaključenim okvirnim sporazumom između Ugovornog organa i žalioca je u članu 12. predviđena mogućnost jednostranog raskida okvirnog sporazuma ukoliko druga ugovorna strana ne ispunjava obaveze iz okvirnog sporazuma u utvrđenim rokovima i na utvrđeni način, te je jasno da Ugovorni organ raskidom okvirnog sporazuma nije prekršio 300. U vezi s tim, tvrdnja žalioca daje jedino sud nadležan da utvrdi razloge osnovanosti raskida ugovora, kao i da je jedino on mjerodavan da donese odluku u spornom obligacionom odnosu je bez pravnog utemeljenja. U prilog tome ide i presuda Apelacionog upravnog vijeća Suda BiH broj: Sl 3 U 031221 20 Uvp, u kojoj se između ostalog navodi:

„Dakle, suprotno navodima tužitelja, ni Zakon o javnim nabavkama BiH, kao ni citirana Direktiva, ne zahtijevaju postojanje pravosnažne presude nadležnog suda u svrhu dokazivanja profesionalnog propusta, štaviše, dozvoljavaju ugovornge organgša da prekršaj dokaže na bto koji način, oduocito bilo kojim cpedcmeu.ua. HadcL'be, Cyd npaede Evropske unije je u npecydu broj: C-465/11 Forposta i ABC Direct Contact sp. Z.o.o. protiv Poczta. Poljska, npecyda od 13. 12. 2012. godine, stavovi 3-5 u 22-41, a na koju se u sam tužitelj poziva u svo.m zahtjevu, konstatovao da se članom 45. stav 2. tačka (d) Direktive 2004/18 ne zahtijeva pravosnažna npecyda da bi se doKasao profesionalni prekršaj, da se ozbiljni prekršaj mora shvatiti kao nešto što se obično odnosi na ponašanje privredpog subjekta koje pobrazumijeva nezakonitu namjeru ili ozbiĐan nemar, kao u da se, da bi se utvrbilo postojanje ozbiljnog prekršaja, mora provesti posebna u pojedinačna ocjena postupanja datog privrebnog subjekta.“

Žalilac se neopravdano poziva na član 45. stav (10) ZJN kako bi dokazao navodnu obavezu obraćanja drugim organima. Naime, stav (10) se eksplicitno odnosi samo na sumnje u pogledu stavova (1) i (4) ovog člana. koji obuhvataju krivične presude, plaćanje poreza i doprinosa, te dokazivanje istih. Zakonodavac je namjerno izostavio stav (5) iz ove obaveze, upravo zato što je ugovorni organ taj koji direktno posjeduje informacije i dokaze o profesionalnom propustu i neurednom izvršenj} ugovora koji je sam zaključio, te nema potrebe niti zakonskog osnova da o tome pribavlja informacije od trećih lica. Bez osnova su i tvrdnje žalioca da ugovorni organ krši načelo jednakosti strana iz Zakona o obligacionim odnosima. Ugovorne strane su ravnopravne u fazi reatizacije ugovora i u konkretnoj situaciji Ugovorni organ je ugovor raskinuo u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima. Međutim, donošenje predmetne odluke ne predstavlja akt u okviru obligacionog odnosa, već akt u okviru ovlašćenja koje Ugovorni organ crpi iz ZJN-a. a u svrhu zaštite budžetskih sredstava i integriteta budućih postupaka javnih nabavki.

Potpuno je neosnovan i neutemeljen treći žalbeni navod kojim se osporava ispunjenost uslova za primjenu člana 45. stav (5) ZJN BiH, uz tvrdnju da Ugovorni organ nije dokazao postojanje „značajnih nedostataka"‘ i da je sam skrivio raskid Okvirnog sporazuma propuštanjem upuštanja u analizu zahtjeva za izmjenu cijena. Nasuprot tvrdnjama žalioca, činjenica da je upravo Ugovorni organ formalno izjavio raskid Okvirnog sporazuma ne isključuje odgovornost i krivicu žalioca kao izabranog ponuđača, niti predstavlja prepreku za primjenu člana 45. stav (5) ZJN BiH. Citirana

zakonska odredba eksplicitno vezuje isključenje ponuđača za činjenicu da su tokom realizacije prethodnog ugovora uočeni „značajni nedostaci čija je posljedica bila prijevremeni raskid". Značajni nedostatak u konkretnom slučaju ogleda se u uslovljavanju realizacije javne nabavke i potpunom zaustavljanju izvršenja ugovorenih usluga, što predstavlja najtežu povredu preuzetih obaveza. Sama činjenica da žalilac, prema sopstvenom priznanju u žalbi, nije preduzimao aktivnosti na realizaciji ugovora već isporuku usluga uslovljava izmjenom cijena, predstavlja direktan pravni osnov za raskid zbog krivice ponuđača, i stvara „značajne nedostatke" iz člana 45 stav (5) tačka c).

Neosnovano je pozivanje žalioca na član 75. st. (5) i (9) ZJN BiH kao opravdanje za obustavu izvršenja usluga. Odredbe člana 75. ZJN BiH predviđaju mogućnost izmjene ugovora pod strogo definisanim, kumulativnim zakonskim i tenderskim uslovima, ali ne daju pravo ponuđaču da jednostrano obustavi ispunjenje svojih ugovorenih obaveza ukoliko Ugovorni organ odmah ne udovolji njegovim zahtjevima. Nadalje, zahtjevi žalioca za enormnim povećanjem cijena od čak 40% izlaze izvan okvira nepredvidivih i objektivnih tržišnih kretanja koja bi opravdala izmjenu ugovora bez provođenja novog postupka nabavke. Ugovorni organ nije imao zakonsku obavezu da licitira i predlaže djelimično povećanje cijena, budući da bi takvo postupanje, izvan uslova jasno predviđenih tenderskom dokumentacijom i Okvirnim sporazumom, predstavljalo grubu povredu načela jednakog tretmana i nediskriminacije iz člana 3. ZJN BiH u odnosu na ostale učesnike na tržištu. Dakle, izmjena ugovora, kao i okvirnog sporazuma, nije obavezna ni no samom zakonu, već se, no zakonskoj normi, ugovor/okvirni sporazum može izmijeniti izuzetno. Tako je i sam žalilac nakon što je uputio zahtjeve za povećanje cijena, dobio odgovor da upućen zahtjev prelazi utvrđeno maksimalno povećanje cijene od 30% iz člana 11. tačka v) zaključenog Okvirnog sporazuma i člana 75. stav (5) tačka c) Zakona o javnim nabavkama, te da se kao takav ne može prihvatiti. Ugovorni organ može, a i ne mora prihvatiti zahtjev za povećanje cijene i izmijeniti ugovor/okvirni sporazum, posebno onda kada takvo povećanje premašuje zakonom određen maksimum povećanja cijene. Izmjena zaključenih ugovora/okvirnih sporazuma se sama no sebi ne podrazumjeva, već je teret dokazivanja na izabranom ponuđaču da dostavi dokumentaciju/dokaze za koje smatra da su referentni, a mogućnost prihvatanja takvih dokaza na Ugovornom organu. Ako se izuzme činjenica da je ponuđeno povećanje cijene koje premašuje zakonom utvrđeno maksimalno povećanje cijene, žalilac u svojim zahtjevima nije dokazao opravdanost povećanja cijene. Cijenu usluge drumskog prevoza ne čini samo cijena goriva, ona je samo jedan od elemenata pri formiranju cijene. Žalilac u jednom zahtjevu ističe da zbog povećanja cijene goriva došlo do povećanja u iznosu od 70% u odnosu na prvobitno formirane cijene iz ponude, a u drugom ističe da je došlo do povećanja u iznosu od 60% u odnosu na prvobitno formirane cijene, bez jasno prikazane kalkulacije, odnosno dokaza da povećanje utiče na toliko povećanje ponuđene cijene. Takođe, u jednom od zahtjeva se ističe i da se cijena rada zaposlenih povećala za 18.68% u odnosu na minimalnu cijenu rada koja je bila važeća u momentu dostavljanja ponuda. Ponuda je dostavljena dana 11.3. 2026. godine, a Odluka o najnižoj plati u Republici Srpskoj za 2026. godinu je objavljena u „Službenom glasniku RS" krajem 2025. godine, te se počela primjenjivati na obračune plata od 1.1.2026. godine.. Potpuno je pogrešno tumačenje

žalioca da se značajni nedostaci tokom provođenja ugovora ne mogu utvrditi ako nije nastala ili dokazana materijalna šteta. Upravo u konkretnom slučaju, zahvaljujući činjenici da je žalilac četiri puta odbio zaključenje pojedinačnog ugovora u skladu sa dogovorenim uslovima iz Okvirnog sporazuma, Ugovornom organu je prouzrokovana šteta kroz nemogućnost održavanja terenske nastave, kao i prinuđavanje članica Ugovornog organa da odlože sve planove i obaveze u vezi sa realizacijom nastavnog procesa, a koji su podrazumjevali drumski prevoz studenata i akademskog osoblja na predviđene lokacije. Član 45. stav (5) ZJN BiH definiše posljedice značajnih nedostaka TOKOM realizacije utovora alternativno: ..prijevremeni raskid tog prethodnog ugovora. naknada štete ili druga slična sankcija". Dakle, sam čin prijevremenog raskida ugovora, koji je prouzrokovan nezakonitim odbijanjem ponuđača da izvršava usluge no ugovorenim cijenama, potpuno je dovoljan za aktiviranje mehanizma isključenja. nezavisno od vođenja posebnog parničnog postupka za naknadu štete.

Prije meritornog odlučivanja u ovoj glavnoj stvari pristupljeno je provjeri formalnih pretpostavki za ulaganje žalbe koje moraju biti ispunjene na strani Žalitelja, a kako bi se moglo pristupiti njenom rješavanju. Kako je prethodno utvrđena dopuštenost, urednost i blagovremenost izjavljene žalbe, kao i činjenica da je žalba izjavljena od strane ovlaštene osobe koja ima aktivnu legitimaciju u smislu odredbe člana 109. Zakona o javnim nabavkama, te kako je neupitno postojanje procesno-pravnih pretpostavki propisanih odredbom čl. 105. i 106. istog Zakona, odnosno odredbom člana 227. Zakona o upravnom postupku, ovaj organ je odlučio kao dispozitivu ovog rješenja zbog sljedećih razloga:

Žalba je djelimično osnovana.

Polazeći od prvog žalbenog navoda kojim Žalitel osporava zakonitost Odluke, u smislu da ne postoji pravni osnov da Ugovorni organ donese odluku mimo vođenja postupka javne nabavke, već je ista donesena kao posljedica navodnog prijevremenog raskida ugovora, da Zakon o javnim nabavkama niti u jednoj zakonskoj odredbi ne predviđa mogućnost da ugovorni organ mimo postupaka javne nabavke donosi bilo kakve odluke pozivajući se na čl. 18. i 69. navedenog Zakona. Žalitelj ističe kako osporena Odluka ne spada niti u jednu od zakonskih kategorija odluka, jer se odnosi na navodno postupanje ponuđača u postupku realizacije ugovora, a kako za postupak realizacije ugovora u članu 72. Zakon o javnim nabavkama obavezuje na primjenu Zakona o obligacionim odnosima, to znači da Ugovorni organ nije mogao primjenjivati odredbe člana 45. istog Zakona koje nisu izuzete od primjene u postupku javne nabavke, stoga Ugovorni organ ne može mimo bilo kakvog pokrenutog postupka javne nabavke donijeti navodnu odluku o isključenju.

Ocjenjujući osnovanost prvog žalbenog navoda, ovaj organ je izvršio uvid u spis predmeta i priložene dokaze. Naime, iz stanja spisa proizilazi kako je Ugovorni organ osporenu Odluku donio nakon što je prethodno podneskom broj: 05-1/05-2.152-12/26 od 15.5.2026.godine, u formi Izjave o jednostranom raskidu Okvirnog sporazuma broj JN-39/26, nesporno isti raskinuo na način

propisan članom 11. tog Okvirnog sporazuma. Ovaj organ upućuje na odredbu člana 45. stav (5) Zakona o javnim nabavkama kojom je propisano sljedeće: „*Ugovorni organ može na period od 12 mjeseci isključiti iz učešća u postupku nabavke kandidata/ponuđača koji se nađe u bilo kojoj od sljedećih situacija: a) ako ima dokaz da je kandidat/ponuđač sklopio sporazum s drugim kandidatom/ponuđačem s ciljem narušavanja tržišne konkurencije; b) ako ugovorni organ može dokazati odgovarajućim dokaznim sredstvima da je ponuđač kriv za teški profesionalni propust koji dovodi u pitanje njegov integritet; c) ako se utvrde značajni nedostaci tokom provođenja prethodnog javnog ugovora ili prethodnog ugovora sa sektorsfdm ugovornim organom, čija je posljedica bila prijevremeni raskid tog ugovora, naknada štete ili druga slična sankcija; d) ako je kandidat/ponuđač lažno prikazao činjenice pri dostavljanju podataka potrebnih za provjeru kvalifikacionih i/ili kriterija za dodjelu ugovora, ako je prikrio takve informacije ili nije u stanju priložiti popratne dokumente;*".

Dakle, u konkretnom slučaju Žalitelj je isključen iz postupka javnih nabavki na period od 12 mjeseveci zbog jednostranog raskida Okvirnog sporazuma broj JN-39/26 od strane Ugovornog organa, a kao razlog Ugovorni organ ističe kako je Žalitelj kontinuirano odbijao potpisati pojedinačne ugovore u svrhu realizacije usluga prevoza pri tome tražeći da se cijena za predmetnu usluga poveća za 40%. Uzimajući u obzir utvrđene nadležnosti Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine koje su propisane članom 92. stav (3) tačka d) Zakona o javnim nabavkama, ovaj organ ističe kako je objavljeno mišljenje tog ograna od 12.5.2026.godine pod naslovom: „Kako ugovorni organ može isključiti ponuđača" na informacionom portalu ejn.gov.ba , u konkretnom slučaju primjenljivo i za ovaj postupak pravne zaštite, a u kojem se navodi sljedeće: „*Razlog za isključenje mogu biti i drugi propusti koje ugovorni organ može dokazati, npr. dokaz o prijevremenom raskidu ugovora zbog neispunjavanja obaveza u skladu sa Zakonom o obligacionim odnosima, dokument o realizovanom sredstvu osiguranja, naplaćenoj ugovornoj kazni ili druge posljedice koje su rezultat namjere ili nemara privrednog subjekta. Ako je odluka o raskidu ugovora osporena i pokrenut spor koji nije okončan, ugovorni organ to ne može koristiti kao osnov za isključenje.*" Dakle, odredba člana 45. stav (5) Zakona o javnim nabavkama, ne propisuje rok u kojem je ugovorni organ ovlašten isključiti ponuđača po prijevremenom raskidu ugovora, ali prema mišljenju Agencije raskid ugovora može se osporavati u sudskom postupku. U konkretnom slučaju, također, Žalitelj nije dostavio dokaz da je osporavao predmetni raskid Okvirnog sporazuma pred nadležnim sudom, pa se radi toga može pretpostaviti da se i složio sa istim. Međutim, to ne mijenja suštinu spornog pitanja, jer se u nastavku mišljenja Agencije za javne nabavke Bosne i Hercegovine od 12.05.2026. godine navodi sljedeće: „*Prilikom pregleda i ocjene zahtjeva za učešće/ponuda, ugovorni organ provjerava ispunjenost uslova iz članova 45.-52. Zakona, u skladu s tenderskom dokumentacijom,* ***te u svakom konkretnom slučaju donosi obrazloženu odluku o isključenju ili neprihvatanju isključenja.*** *Zakon ne propisuje posebnu formu odluke o isključenju, ali je ugovorni organ dužan sačiniti zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda iz člana 65. Zakona, u kojem navodi razloge odbijanja ponuda.*"

Slijedom navedenog, ovaj organ na osnovu prednje citiranog mišljenja cijeni kako je isto primjenljivo u konkretnom slučaju na osnovu čega zaključuje kako je žalbeni navod **osnovan.** Kako to osnovano prigovara Žalitelj, odluka o isključenju iz postupka donosi na osnovu pregleda i ocjene ponuda u konkretnom postupku javne nabavke, a na osnovu utvrđenih činjenica shodno članovima 45. - 52. Zakona o javnim nabavkama, što je u konkretnom slučaju izostalo, na osnovu čega proizilazi kako je osporena Odluka Ugovornog organa u tom smislu i preuranjena, između ostalog. Iz tih razloga, ovaj organ ne prihvata izjašnjenje Ugovornog organa u odnosu na prednje izneseni žalbeni prigovor.

Žalitelj u drugom žalbenom navodu ističe detaljno citira i obrazlaže odredbu člana 45. Zakona o javnim nabavkama, gdje osporava i zakonsko ovlašteńje Ugovornom organu da donese osporenu Odluku, ističući da je po shvatanju Žalitelja „nadležni organ" iz stava (5) člana 45. Zakona samo „nadležni sud", koji je jedini po Zakonu o obligacionim odnosima kao i precesnim propisima (Zakon o uređenju sudova i Zakon o parničnom postupku) nadležan i mjerodavan da donese odluku u spornom obligacionom odnosu.

Ocjenjujući osnovanost drugog žalbenog navoda, ovaj organ je izvršio uvid u spis predmeta i priložene dokaze. Naime, ovaj organ upućuje kako je na osnovu presude apelacionog upravnog vijeća broj S1 3 U 031221 20 Uvp od 16.3.2021.godine iskazan pravni stav o sljedećem: *„Članom 45. stav 5. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH" broj 39/14) u okviru kvalifikacije kandidata i ponuđača, odnosno ocjene lične sposobnosti, propisano je da se zahtjev za učešće ili ponuda odbija ako je kandidat, odnosno ponuđač, bio kriv za težak profesionalni propust počinjen tokom perioda od tri godine prije početka postupka koji ugovorni organ može dokazati na bilo koji način, posebno, značajni nedostaci koji se ponavljaju u izvršenju bitnih zahtjeva ugovora koji su doveli do njegovog prijevremenog raskida, nastanka štete ili drugih sličnih posljedica zbog namjere ili nemara privrednog subjekta određene težine. U citirani Zakon o javnim nabavkama inkorporirane su gotovo sve odredbe Evropskih direktiva, između ostalog i Direktiva Evropskog parlamenta i Vijeća 2004/18/EZ od 31.03.2004.godine. Poglavlje VII Odjeljak 2. navedene Direktive, koji se odnosi na kriterije za kvalitativni odabir-ličnu situaciju kandidata ili ponuđača, u članu 45. stav 2. tačka (d) propisuje da svaki privredni subjekt može biti isključen iz učestvovanja u ugovoru ako je taj privredni subjekt bio kriv za težak profesionalni propust koji ugovorni organ može dokazati na bilo koji način. Dakle, suprotno navodima tužitelja, ni Zakon o javnim nabavkama BiH, kao ni citirana Direktiva, ne zahtijevaju postojanje pravosnažne presude nadležnog suda u svrhu dokazivanja profesionalnog propusta, čak šta više, dozvoljavaju ugovornim organima da prekršaj dokažu na bilo koji način, odnosno bilo kojim sredstvima. U prilog navedenom govori i činjenica da je raniji Zakon o javnim nabavkama Bosne i Hercegovine sadržavao odredbu da se privredni subjekt mora isključiti iz postupka javne nabavke ukoliko je proglašen krivim za ozbiljan profesionalni prekršaj od strane nadležnog suda,* ***a koja odredba je kasnije Zakonom o javnim nabavkama iz 2014.godine zamijenjena odredbom prema kojoj se privredni subjekt isključuje za težak profesionalni propust počinjen tokom razdoblja od tri godine prije početka postupka, što ugovorni organ može dokazati na bilo koji način.*** *Nadalje,*

Sud pravde Evropske unije je u presudi broj: C-465/11 Forposta i ABC Direct Contact sp. z o.o. protiv Poczta Poljska, presuda od 13.12.2012 godine, stavovi 3-5- i 22.-41, a na koju se i sam tužitelj poziva u svom zahtjevu, konstatovao da se članom 45. stav 2. tačka (d) Direktive 2004/18 ne zahtijeva pravosnažna presuda da bi se dokazao profesionalni prekršaj, da se ozbiljni prekršaj mora shvatiti kao nešto što se obično odnosi na ponašanje privrednog subjekta koje podrazumijeva nezakonitu namjeru ili ozbiljan nemar, kao i da se, da bi se utvrdilo postojanje ozbiljnog prekršaja, mora provesti posebna i pojedinačna ocjena postupanja datog privrednog subjekta:.. Zbog svega navedenog ovo apelaciono vijeće nalazi da je tuženi organ ispravno zaključio, a vijeće za upravne sporove ovog suda potvrdilo zaključak, da je ugovorni organ na pravilan način postupio kada je primijenio odredbu člana 45. stav 5. Zakona o javnim nabavkama i ponudu ponuđača ... Z. ocijenio kao neprihvatljivom zbog teškog profesionalnog propusta počinjenog tokom perioda od tri godine prije početka postupka, iz kojih razloga su svi prigovori tužitelja odbijeni kao neosnovani."

Prema tome, ovaj organ ističe kako je žalbeni navod Žalitelja po ovom pitanju **neosnovan,** radi čega smatra da svaki drugačiji pravni stav, u istom pravnom ili činjeničnom pitanju, je bespredmetan i predstavlja paušalan navod. Iz tih razloga, ovaj organ smatra kako je zakonsko ovlaštenje ugovornog organa jasno propisano odredbom člana 45. stav. (4) Zakona o javnim nabavkama prilikom donošenja odluke o isključenju iz učešća u postupku javne nabavke ponuđača, koji se nađe u bilo kojoj situaciji na način opisan navedenom zakonskom odredbom. Iz tih razloga prihvata se izjašnjenje Ugovornog organa u dijelu u kojem se navodi da je neupitno zakonsko ovlaštenje Ugovornog organa da primjeni odredbu člana 45. stav (5) Zakona o javnim nabavkama.

Žalitelj u trećem žalbenom navodu ističe kako Ugovorni organ na osnovu osporene Odluke pokušava da teret raskida ugovora prebaci na dobavljača iako je sam raskinuo Okvirni sporazum, da kao razlog raskida Ugovorni organ vidi navodno „nelegalno ponašanje" dobavljača koji je upućivao zahtjeve za izmjenu cijena, a koje je suštinski propustio da cijeni. Žalitelj tvrdi da je u Zahtjevu za povećanje cijena broj 24/04/26 od 24.04.2026. godine i Zahtjevu za povećanje cijena broj 06/05/26 od 06.05.2026. godine tražio povećanje cijena od 40% jer je u samom zahtjevu priložio dokaze koji potvrđuju daje od dana podnošenja ponude pa do dana izvršenja usluga nastupilo povećanje cijena za 70%. Navedeni zahtjev upućen je shodno odredbi člana 75. stav (5) ZJN i ugovorni organ je bio dužan da razmotri njegovu osnovanost i visinu, a ta obaveza proizilazi iz člana 75. stav (9) ZJN. Žalitelj smatra da nema ništa sporno što je tražio povećanje cijena za 40% nije i ne može biti osnov apriornog neprihvatanja zahtjeva, jer je ugovorni organ mogao izvršiti povećanje cijena i za 15% ukoliko je to smatrao prihvatljivim i time ubrzati realizaciju pojedinačnog ugovora. Smatra da ZJN omogućava osnov za povećanje cijena, a Ugovorni organ je propustio da se upušta u razmatranje koliko bi bilo osnovano da se cijene podignu. Žalitelj insistira na tvrdnji da analiza postupanja u ovom predmetu pokazuje kako Ugovorni organ nije postupao u skladu sa članom 75. ZJN, jer nije razmotrio niti ocjenio osnovanost povećanja cijena makar i za 1%.

Ocjenjujući osnovanost trećeg žalbenog navoda ovaj organ je izvršio uvid u spis predmeta i priložene dokaze. Naime, iz sadržaja obrazloženja Izjave o jednostranom raskidu Okvirnog sporazuma broj JN-39/26 može se konstatirati da je Žalitelj u kontinuitetu odbijao da zaključi pojedinačne ugovore, koji su mu bili ponuđeni u svrhu osiguranja usluge prevoza za potrebe Ugovornog organa, želeći na takav način, u svojstvu izvršioca predmetne usluge, primorati Ugovorni organ da suprotno načinu i uslovima propisan tim Okvirnim sporazumom, pristane na izvršenje naknadno podnešenog zahtjeva od strane Žalitelja da se ugovorene cijene iz Okvirnog sporazuma povećaju za 40%, a za koje je Ugovorni organ cijenio da su izvan dozvoljenih zakonskih ograničenja. Nije sporna činjenica da ZJN omogućava povećanje cijene ali na jasan i nedvosmislen način koji je propisan članom 75. st. (6), (7) i (8) ZJN, odnosno članom 11. Okvirnog sporazuma JN-39/26. Iz sadržaja spisa proizilazi da je Žalitelj podnio zahtjev Ugovornom organu za povećanje cijene koja, nedvosmisleno, prelazi zakonske dozvoljene maksimalne okvire, kao i odredbe Okvirnog sporazuma, a pri tome na osnovu ZJN i odredaba Okvirnog sporazuma nigdje nije propisano da Ugovorni ogan ima zakonsko ovlaštenje i mogućnost da provodi "aukciju" kod povećanja cijene za predmetnu uslugu izvan zakonskog maksimuma, odnosno da na principu „slobodne pogodbe", ponuđeni nedozvoljeni iznos svede u zakonske okvire, kako to pogrešno i neosnovano ističe Žalitelj. Kako je to naprijed istaknuto, raskid ugovora može se osporavati u sudskom postupku. U konkretnom slučaju, također, Žalitelj nije dostavio dokaz da u smislu člana 14. Okvirnog sporazuma osporava predmetni jednostrani raskid istog, pa se radi toga može pretpostaviti da se i složio sa istim, između ostalog. Stoga, svako dalje preispitivanje zakonitosti jednostranog raskida Okvirnog sporazuma izvan nadležnosti propisanih članom 11. Okvirnog sporazuma je bespredmetno i nedopušteno.

Imajući u vidu visinu postavljenog zahtjeva za troškove postupka, ovaj organ je u skladu sa odredbama sa članom 3. i 12 Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 111/2024) u konkretnom slučaju pristupio odlučivanju o troškovima ovog postupka, smatrajući da u konkretnom slučaju treba primjeniti tarife u postupcima u neprocjenjivim stvarima. Punomoćniku Žalitelja pripada naknada troškova postupka u iznosu 843,75 KM, za sastav žalbe i predaju žalbe na postupanje, u skladu sa članom 3. i 12 Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, a koji se sastoje od troškova izrade podneska u svim neimenovanim postupcima, u iznosu od 150 bodova odnosno 450,00 KM, uvećano za 50% za sastavljanje pravnog lijeka, a što iznosi 75 bodova odnosno 225,00 KM, te paušalna nagrada u iznosu od 25% od iznosa nagrade određene Tarifom 3., za radnju predaje žalbe na nadležno postupanje odnosno 168,75 KM, uz uvećanje za troškove uplaćene administrativne takse u iznosu od 50,00 KM, što sve skupa iznosi 893,75 KM.

Zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 750,00 KM je osnovan. Povrat uplaćenih sredstava na ime naknade žalbenog postupka u tom iznosu izvršit će se posebnim aktom, po konačnosti rješenja, a u skladu sa članom 108. stav 7. ZJN i članom 4. Instrukcije o načinu uplate, kontrole i povrata naknada propisanih članom 108. Zakona o javnim nabavkama.

Pouka o pravnom lijeku: Ovo rješenje je konačno i izvršno. Protiv ovog rješenja može se podnijeti tužba u upravnom sporu pred Sudom Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana prijema rješenja. Taksa na tužbu iznosi 100,00 KM.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Dragan Bilić

Dostavljeno:

1. ZAM TOURS d.o.o. Banja Luka po punomoć, Marija Malijević Jerosimović, adv. iz Banja Luke
2. Univerzitet u Banjoj Luci
3. U spis predmeta